

Obsah

Předmluva / 5

Úvodní slovo překladatelky / 7

Kniha první

Napomenutí užitečná pro duchovní život / 11

1. O životě podle Krista a odpoutání se od všech marností světa / 13
2. O pokorném smýšlení o sobě samém / 14
3. O učení pravdy / 16
4. O prozíravosti v konání / 18
5. O četbě Písma svatého / 19
6. O nezřízených žádostech / 20
7. O marné naději a pomíjivé pýše / 21
8. Je třeba vyhýbat se příliš důvěrnému přátelství / 22
9. O poslušnosti a podřízenosti / 22
10. Je třeba se varovat nadbytečných slov / 23
11. O získávání pokoje a pokroku v horlivosti / 24
12. O užitečnosti protivenství / 26
13. Jak máme odporovat pokušení / 27
14. O zdrženlivosti v ukvapeném posuzování / 30

15. O skutcích konaných z lásky / 31
16. O snášení cizích nedokonalostí / 32
17. O životě v řeholním společenství / 34
18. O příkladech svatých otců / 35
19. O cvičeních dobrého řeholníka / 37
20. O lásce k samotě a k mlčení / 40
21. O zkroušenosti srdce / 43
22. Rozjímání o lidské ubohosti / 45
23. Jak uvažovat o smrti / 48
24. O soudu a trestech za hříchy / 51
25. O horlivé nápravě celého našeho života / 54

Knihá druhá

Napomenutí k vnitřnímu životu / 59

1. O vnitřním životě / 61
2. O pokorné podřízenosti / 64
3. O dobrém člověku, který šíří pokoj / 65
4. O čistém smýšlení a upřímném úmyslu / 66
5. Jak uvažovat o sobě samém / 67
6. O radosti z čistého svědomí / 69
7. O svrchované lásce k Ježíši / 70
8. O důvěrném přátelství s Ježíšem / 71
9. O velké bezútěšnosti / 74
10. O vděčnosti za Boží milost / 77
11. Jak málo je těch, kdo milují Ježíšův kříž / 79
12. O královské cestě svatého kříže / 81

Knihla třetí

O útěše v nitru / 87

1. Kristus promlouvá k věrné duši v jejím nitru / 89
2. O tom, že pravda mluví v nitru beze slov / 90
3. Že Božím slovům se má s pokorou naslouchat,
a že jsou mnozí, kteří si jich neváží / 91
4. Že je třeba žít před Bohem v pravdě a v pokoře / 94
5. O podivuhodném působení Boží lásky / 95
6. Jak se projevuje ten, kdo skutečně
miluje Krista / 98
7. O milosti, která se musí skrývat
pod ochranou pokory / 101
8. O nízkém oceňování sebe před Bohem / 103
9. Jak máme všechno zaměřovat k Bohu
jako ke konečnému cíli / 104
10. Jak je milé sloužit Bohu, když jsme se odpoutali
od světa / 106
11. Touhy srdce je třeba zkoumat a usměrňovat / 108
12. O cvičení v trpělivosti a potírání žádostivosti / 109
13. O poslušnosti toho, kdo se podle příkladu Ježíše
Krista pokorně podřizuje / 111
14. Jak máme rozjímat o skrytých Božích soudech,
abychom nezpyšněli, když se nám daří dobře / 112
15. Jak si máme počínat a mluvit,
když o něco žádáme / 113
16. Pravou útěchu máme hledat jedině v Bohu / 115
17. Každou starost máme vkládat na Boha / 116

18. Časné strasti máme podle Kristova příkladu
snášet s klidnou myslí / 117
19. O snášení křivd a osvědčování pravé trpělivosti / 119
20. O vyznávání vlastní slabosti a o ubohostech
tohoto světa / 121
21. Jak spočinout v Bohu, který je nade všechna dobra
a nad všechny dary / 123
22. O vděčnosti za četná Boží dobrodiní / 126
23. O čtyřech věcech, které přinášejí velký pokoj / 128
24. Jak se vyhýbat zvědavému pozorování života
někoho jiného / 130
25. V čem spočívá pevný pokoj srdce
a pravý duchovní rozvoj / 131
26. O jedinečnosti svobodné mysli, kterou získáme
spíše pokornou modlitbou než četbou / 133
27. Sebeláska nás nejvíce vzdaluje
od nejvyššího dobra / 134
28. Proti pomlouvačným jazykům / 136
29. Když přijde soužení, je třeba vzývat
a velebit Boha / 137
30. O prosbě za Boží pomoc a důvěře
v návrat milosti / 138
31. Je třeba nechat stranou všechno stvořené,
aby mohl být nalezen Tvůrce / 140
32. O zřeknutí se sama sebe
a odříkání všech žádostí / 143
33. O nestálosti srdce a o Bohu jako konečném cíli / 144

34. Bůh je nade všechno a ve všem milý tomu,
kdo ho miluje / 145
35. V tomto životě nejsme v bezpečí
před pokušením / 147
36. Proti nesprávným úsudkům lidí / 148
37. O čistém a úplném zřeknutí se sebe,
aby byla dosažena svoboda srdce / 150
38. Jak si správně počínat ve vnějších věcech
a uchýlovat se k Bohu v nebezpečí / 151
39. Člověk nemá jednat ukvapeně / 152
40. Člověk nemá nic dobrého sám ze sebe
a v ničem nemá hledat svou slávu / 153
41. O pohrdání každou časnou poctou / 155
42. Svůj pokoj nemáme zakládat na lidech / 156
43. Proti marné světské učenosti / 157
44. Nemáme se nechat přitahovat vnějšími věcmi / 158
45. Nemáme věřit všem; o snadném zmýlení v řeči / 159
46. Když na nás někdo útočí nenávistnými slovy,
máme mít důvěru v Boha / 162
47. Všechny těžkosti je třeba snášet pro život věčný / 164
48. O věčném dni a strastech tohoto života / 166
49. O touze po věčném životě a o velké odměně,
přislíbené těm, kdo bojují / 168
50. Jak se má člověk v opuštěnosti odevzdávat
do Božích rukou / 172
51. Máme se věnovat malým skutkům,
když není síla na velké / 175

52. Člověk si nemá myslet, že je hoden útěchy,
ale spíš že si jako provinilec zaslouží rány / 176
53. Boží milost se neslučuje s pozemskou moudrostí / 178
54. O rozdílných hnutích přirozenosti a milosti / 179
55. O porušené přirozenosti a účinku Boží milosti / 183
56. Jak se máme zříkat sami sebe a skrze kříž
napodobovat Krista / 186
57. Člověk nemá být příliš sklíčený
pro své občasné poklesky / 188
58. O hlubších věcech a skrytých Božích soudech,
které se nemají zkoumat / 189
59. Všechnu naději a důvěru máme vkládat
jedině v Boha / 193

Knihá čtvrtá

O svátosti oltářní / 197

1. S jak velkou uctivostí má být Kristus přijímán / 199
2. Člověku se ve svátosti oltářní nabízí
veliká Boží dobrota a láska / 204
3. Jak je užitečné často přijímat svátost oltářní / 207
4. Jak četná dobrodiní se dostávají těm,
kdo zbožně přijímají nejsvětější svátost / 209
5. O vznešenosti svátosti oltářní
a o kněžském stavu / 212
6. Úvaha o přípravě na svaté přijímání / 214
7. O zpytování vlastního svědomí
a předsevzetí nápravy / 214

8. O Kristově oběti na kříži a sebeobětování / 216
9. Jak obětovat sebe i všechno své Bohu
a modlit se za všechny / 218
10. Svaté přijímání se nemá
lehkomylně zanedbávat / 220
11. Věřící duše potřebuje především Kristovo tělo
a Písmo svaté / 223
12. Kdo chce přijímat Krista, má se na to připravovat
s velkou pečlivostí / 227
13. Zbožná duše má celým srdcem toužit po spojení
s Kristem ve svátosti / 229
14. O vroucí touze některých zbožných lidí
po Kristově těle / 230
15. Jak se milost zbožnosti získává pokorou
a sebezáporem / 232
16. Své potřeby máme předkládat Kristu
a prosit o jeho milost / 234
17. O vroucí lásce a mocné touze po přijetí Krista / 235
18. Člověk nemá zvědavě zkoumat svátost oltářní,
ale pokorně jít za Kristem a podřídít své smysly
svaté víře / 237